

Kesän mentyä

Siinä se nyt oli, kesä. Johan tuota olikin, monta päivää vallan. Nyt päivät lyhenevät, heinät on kohta tehty ja marjat poimittu. Johonkin pohjoiseen ennustetaan jo räntäsateita, ja ensi kuun jälkeen on jo syyskuu ja pitää ruveta valmistelemaan pikkujouluja.

Kesä on Suomessa murheellisin vuodenaika, koska silloin on vain huonompaa odotettavissa. Syksyllä, talvella ja keväällä voidaan aina haikeasti muistella mennyttä kesää tai odottaa seuraavaa, mutta kun se sitten tulee, kaikki tietävät, että se loppuu ihan kohta. Jo huhtikuussa aletaan radiossa soitella päivittäin kesänmanauslauluja, joissa sanotaan että vielä on kesää jäljellä. Jokainen ymmärtää, että nuo laulut ovat pelkkiä epätoivoisia lohdutteluyrityksiä. Tosi asiassa kesää ei ole enää jäljellä pätkääkään, vaan edessä on syksy, pimeys, pyryt ja pakkaset.

Jos ja kun kesään osuu muutama hellepäivä, tai edes lähes sellainen, mediassa tulee kauhea kiire kaivaa esille kaikki hellerekvisiitta eli jutut, joissa haastatellaan päivystävät meteorologit ja kaiken maailman etanaprofeetat, jotka eri sanoin, mutta yksiselitteisesti kertovat, että kohtapa helle loppuu ja syksy tulee, siitäs saatte. Ei siihen itse asiassa kovin kummoista ennustajaa tarvita, tarvitaan vain se, että joku muistaa kysyä. Samaan pakettiin kuuluvat rantahaastattelut, joiden varjolla lehtiin saadaan kuvia vähäpukeisista naisista ja vähän miehistäkin. Myös nämä sanovat poikkeuksetta, että kiva kun tuli lämmintä, mutta kohta se loppuu ja hiihtolomia mietitään jo.

Tällainen peruspessimismi kuulune suomalaisen kansanluonteeseen. Ei sellaista juuri näy esimerkiksi Ruotsissa, jossa kesäisin lauletaan lapsenuskoisen iloisesti, että jag tror, jag tror på sommaren. Suomessa moista lallätystä paheksutaan, koska sen tiedetään olevan pahan edellä. Vaikka kuinka uskotaan kesään, se loppuu äkkiä. Tämä tieto sukua sille, että suomalaiset pärjäävät maailmassa jotenkuten, kun kaikki menee päin peetä, talvisota on tulossa tai lama päällä. Presidentiksikin meillä aina valitaan se, joka osaa ennustaa synkimmän tulevaisuuden. Mutta heti jos kaikki menee hyvin liian kauan, Suomessa kasvaa käsitys, että ei näin voi kauan jatkua. Eikä voikaan, vaan kohta alkaa mennä huonosti.

Nykymaailmassa tällaista luonnonvaraa, pessimismiiä, pitäisi opetella käyttämään hyväksi. Sopiva aloituskohta voi olla juuri kesäsää. Viimeistään näin heinäkuussa meidän suomalaisten pitäisi saada muutkin uskomaan, että kesä on mennyttä, joten kannattaa ruveta varautumaan talveen. Ja talveenhan kuuluvat esimerkiksi joulu ja lumilinnat ja laskettelut ja sen sellaiset, ja niitä kaikkea löytyy meiltä Suomesta, tervetuloa ostamaan. Energiataloudessa suomalaiseen sielunmaisemaan sopivat ydinvoimalat, koska niiden voi aina pelätä pokahtavan, sekä turvevoimalat, jotka saavat raaka-aineensa surkeilta soilta. Sen sijaan aurinko- ja tuulivoimalat eivät meille sovi, sillä ne kuulostavat epäuskottavan leppoisilta. Jos joku onnistuu kehittämään räntävoimalan, sillä on varmaan edessään suuri tulevaisuus maassamme.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)